

Yhdistyksen vuoden 2006 hallitus ja toimihenkilöt:

HALLITUS 2006

PUHEENJOHTAJA:

Elina Stadigh
estadigh@siba.fi

Jäsen:

Outi Louhimo
outi.louhimo@edu.hel.fi

Jäsen:

Anu Virtanen
apvirtan@cc.hut.fi

Jäsen:

Oona Vainio
oona_karita@jippii.fi

SIHTEERI:

Minna Maasilta
minna.maasilta@kolumbus.fi

Jäsen:

Elina Kirjalainen
elina.kirjalainen@helsinki.fi

Jäsen:

Anne Latto

TOIMIHENKILÖT

Jäsensihteer:

Minna Maasilta
minna.maasilta@kolumbus.fi
Tiilimäki 18 B
00330 Helsinki

Rahastonhoitaja:

Anu Virtanen
apvirtan@cc.hut.fi

Koulutusvastaava:

Outi Louhimo
outi.louhimo@edu.hel.fi
p. 050 530 7572

Pääkirjoitus

Kun kirjoittelen tässä pääkirjoitusta kerhomme tiedotteeseen, ulkona paukkuu -20 asteen pakkaneen ja koulutukset Munkan kentällä tuntuvat kovin kaukaisilta. Koiran kanssa tehdään pikku lenkki ulos ja tassujen kärsimätön nostelu alkaa pikapuoliin sen jälkeen, kun on ennätetty lähimpään puistoon. Oikeastaan halusin aloittaa kirjoituksen viittaamalla koiran aktivoimiseen talvikaudella. Suurin osa koiran omistajista keskittää kouluttamisen ja aktivoinnin kevääseen, kesään ja alkusyksyyn. Harvalla on mahdollisuuksia talven aikana harjoitteluun sisähalleissa ja siellä toimiviin ryhmiin on huiman pitkät jonot, karsinnat ja ties mitä vaatimuksia. Joku ehkä odottelee kevään koulutuksia ja vinkkejä koiran kanssa toimimiseen.

Talvi voi muodostua koiralle pitkäksi kaudeksi ilman erityistä toimintaa tai aktiviteettia. Se puolestaan voi aiheuttaa koirassa passiivisuutta mutta se voi myös heijastua ongelmakäyttäytymisenä. Kun ei ole muuta puuhaa, sitä keksitään itse; kodista löytyy runsaasti hyviä kohteita ja ulkonakin voi keksiä uutta puuhaa. Moni voi luulla, että koiran aktivointi vaatii erityisiä kouluttajan taitoja tai toko-kehissä koulutettua koira. Totuus kuitenkin on, että koiralle riittää

vähempikin tekeminen, kunhan sitä silloin tällöin on. Sisällä voi kehitellä monenlaista puuhaa, namupalojen etsimistä, perusasioiden kertaamista ja uuden oppimista. Ulkoillessakin on helppo kertailla yksinkertaisia perusasioita, kun liikutaan yhdessä. Hyviä kirjoja aiheesta löytyy kirjastosta ja erilaisilta koirasivustoilta. Tässä ehtii hyvin opetella uusia juttuja vielä ennen kevään koulutuksien alkamista.

Munkinseudun koirakerhon kevään koulutukset alkavat huhtikuun loppupuolella. Valikoimasta löytyy monenlaista kurssia pentujen alkeista vaativaampiin ryhmiin. Myös tutustuminen verijälkeen on tarjolla parina viikonloppuna. Parin vuoden tauon jälkeen järjestetään alkeiskurssi agilityssä. Jos olet siitä kiinnostunut, lue huolella vaatimukset koirakolle. Kenttää ei ole aidattu ja kaikissa koulutuksissa koiran luoksetulo on yksi tärkeimmistä asioista. Mutta sitä opetellaan myös monella kurssilla. Jokaisen kurssin kohdalle on kuvattu sisältöä ja kurssin vaatimuksia. Näin pyritään saamaan ryhmät mahdollisimman samantasoisiksi ja myös helpommiksi kouluttaa. Muutoin tarkemmat ohjeet kurseista ja niihin ilmoittautumisesta löytyy kyseisestä kohdasta.

Tervetuloa koulutuksiin!

Elina Stadigh
Puheenjohtaja

Kevään 2006 kurssit ja toiminta

Kurssille mahtuu kahdeksan koirakkoa, jollei toisin ilmoiteta. Yksi kurssi maksaa 5 euroa, ja kurssimaksu tulee olla suoritettuna ennen kurssin alkua. Kuitti mukaan ensimmäiselle kerralle.

Jokaiselle kurssille on määritelty sisältö ja taidot, jotka koiran + ohjaajan tulee hallita ennen kurssia.

Jokaisella kurssille osallistuvalla koiralla rokotusten tulee olla kunnossa. Juoksuista narttua tai sairasta koiraa ei saa tuoda koulutuksiin!

Kursseille on paljon innokkaita tulijoita, joten varaa paikkasi vain kursseille joille varmasti pääset ja voit sitoutua tulemaan kaikki 4 kertaa. Mahdollisissa sairastapauksissa tms. ilmoita poissaolostasi etukäteen ohjaajalle.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut mieluiten sähköpostilla: *outi.louhimo@edu.hel.fi*. Mikäli ei ole mahdollisuutta sähköpostiin, niin p. 050-5307572 (miel. iltaisin).

Pentukurssit, jokaiseen kurssiin kuuluu neljä kertaa

Kurssilla opetellaan perusasioita kouluttamisesta (koulutusvälineet, motivointi, palkkaus jne.), luomaan kontaktia koiraan sekä tottelevaisuusliikkeiden alkeita ja perusteita (esim. istuminen, maahan meno, luoksetulo, seuraamisen alkeet jne.). Kurssi sopii kaikille pennuille oli sitten tähtäimessä kilpaileminen tai ihan vaan arkitottelevaisuus. Ennen kurssia pennun ei tarvitse osata mitään liikkeitä.

Mukaan kurssille: panta (ei kiristyspantaa eikä valjaita), remmi (ei flexiä), paljon nameja (ei kuivamuonaa, vaan HERKKUA), voit myös ottaa lelun/patukan/narupallon tms. Ja tietenkin paljon iloista mieltä ja positiivista asennetta ja tarpeeksi kärsivällisyyttä

1. sunnuntaisin 23.4 – 14.5.2006 klo 11-12, ohjaaja Outi Louhimo
2. lauantaisin 6.5 – 27.5.2006 klo 11-12, ohjaaja Aki Abioudun
3. maanantaisin 8.5-29.5.2006 klo 18-19, ohjaaja Elina Stadigh

Kaikkien pentukurssien sisältö on samanlainen.

Pentujen jatkokurssi, 4 kertaa

Kurssilla jatketaan siitä mihin pentukurssilla jäätiin. Eli jatketaan perusliikkeiden opettelua. Kurssin aikana käydään läpi toko:n alokasluokan liikkeet.

Ennen jatkokurssia tulee olla suoritettuna pentukurssi.

Kurssi sopii kaikille pennuille, niin kilpailuihin tähtääville kuin arkitottelevaisuutta opetteleville.

Sunnuntaisin 21.5 – 11.6.2006 klo 11-12, ohjaaja Outi Louhimo

Arkitottelevaisuus- ja aktivointikurssi, 4 kertaa

Kurssilla käsitellään koiran oppimista ja arkipäivän tottelevaisuusasioita sekä aktivointia. Kurssille tullessa pitäisi olla perusasiat hallussa eli ainakin alkeis-/pentukurssin asiat. Kurssi on tarkoitettu erityisesti kotikoirille, jotka kaipaavat lisää virikkeitä.

Kurssin sisältöä voidaan muokata toiveiden mukaan.

Kurssin päätteeksi on mahdollista suorittaa "Kiva koirakansalainen"-testi.

Kurssin aloittava luento on keskiviikkona 29.3 klo 18.30.

Paikka ilmoitetaan myöhemmin.

Keskiviikkoisin 12.4.-3.5.2006 klo 18-19, ohjaaja Elina Kirjalainen.

"Kiva koirakansalainen" -testi lauantaina 6.5 (varapäivä su 14.5.)

Luennon pitää Kiva teamin koulutusohjaajakurssin käynyt Liisa Tikka. Hän myös tuomaroi kurssin lopussa järjestettävän "Kiva koirakansalainen" -testin, joka testaa koiran yhteiskuntakelpoisuutta.

Möllitoko, 4 kertaa

Kurssi on suunniteltu kisoihin tähtääville, joiden taso ei vielä ihan riitä ALO-luokkaan. Kurssilla viimeistellään ALO-liikkeitä ja aloitellaan muutamia ylempien luokkien liikkeitä (esim. noutoa).

Ennen kurssia tulee osata seuraavat perustaidot: istu, maahan, seiso, lyhyt seuraaminen, lyhyt paikallaolo, hyvä katsekontakti liikkeissä

Tiistaisin 2.5 -23.5.2006 klo 19-20, ohjaaja Outi Temmes

Kisaryhmä, 5 kertaa

Kisaryhmä on tarkoitettu kilpaileville koirakoille tai kilpailuihin tähtääville jo hyvin edistyneille koirakoille. Kurssilla harjoitellaan pääasiassa VOI- ja EVL-liikkeitä.

Keskiviikkoisin 3.5-31.5 klo 18-19, ohjaajat Tytti ja Samuli Juntto (Tytti Toko:n maajoukkueessa ja Samuli kilpailee useassa lajissa, TVA koira)

Ryhmään otetaan 10 koirakkoa.

Tähän ryhmään ilmoittautumiset Marja-Liisa Veltheimille: *marja-liisa.veltheim@kolumbus.fi* tai p. 0500-818 820 (klo.17 jälkeen, ei soittopyyntöjä)

Mikäli kurssi ei täyty seuramme jäsenistä, voidaan kurssille ottaa osallistujia myös seuran ulkopuolelta. Ulkopuolisille kurssin hinta on 10€.

Omatomiryhmä

Ryhmässä ei ole ohjaajaa, vaan jokainen harjoittelee itsenäisesti. Ryhmäliikkeitä tms. harjoituksia voidaan kuitenkin tehdä yhdessä.

Sunnuntaisin 23.4 lähtien klo 12-13

Agilityn alkeet, 6 kertaa

Kurssilla käydään läpi tavallisimmat estetyypit ja niiden turvallinen suorittamistapa. Lisäksi opetellaan koiran ohjaamista lyhyillä ja helpoilla estesarjoilla. Tarkempi ohjelma lähetetään sähköpostitse ryhmäläisille ennen kurssin alkua.

Kurssille osallistuvien koirien on oltava 15kk täyttäneitä ja fyysisesti hyväkuntoisia (sekä normaalipainoisia).

Kurssi on lyhyt, joten siitä yritetään tehdä niin tehokas, että koirakoilla on valmius osallistua syyskaudella jatkoryhmään. Lisäksi harjoittelu on mielekkäämpää, jos seisoskelu jää vähemmälle, joten pyrimme siihen, että kentällä voi harjoitella useampi koira samanaikaisesti yksittäisiä esteitä. Siksi joudumme asettamaan koirakoille seuraavat perustaitovaatimukset:

- Koiran tulee pysyä ohjaajan hallinnassa kytkemättömänä, ja sen on tultava kutsusta luokse. Kenttä on aitaamaton ja viereisellä tiellä on pyörä- ja kävelyliikennettä. Esteiden suoritus harjoitellaan kytkemättömänä, ja kentällä (iso kenttä, häiriö ei ole kohtuuton) saattaa olla 2-3 harjoittelijaa samanaikaisesti.

- Koiran tulisi osata käskystä pysyä paikallaan ohjaajan poistuessa muutaman metrin päähän. Olisi myös hyvä, mikäli koira osaisi odottaa kytkettynä kentän laidalla haukkumatta ohjaajan ollessa radanrakennuspuuhissa – alueella on asutusta ja runsas haukkuminen häiritsee.

Torstaisin 4.5. – 8.6.2006 klo 17.45-19, ohjaaja Anu Virtanen

Agilityn jatko, 6 kertaa

Kurssilla hiotaan vaikeampien esteiden sujuvaa suorittamista, mutta pääpaino on ohjaus- ja rataharjoituksilla. Kurssi on osittain omatoiminen, ja ohjelmaa muokataan kurssilaisten tarpeiden mukaan. Tarkemmasta ohjelmasta keskustellaan kurssilaisten kanssa sähköpostitse ennen kurssin alkua.

Kurssin tavoitteena on, että koirakko voi osallistua vähintään mölliluokan kisoihin, ja pyritään järjestämään 'yhteisstartti' jossain pääkaupunkiseudun epävirallisessa kisassa (ei pakollinen).

Kurssille otetaan 8 koirakkoa.

Kurssille osallistuvien koirien on oltava 15kk täyttäneitä ja fyysisesti hyväkuntoisia (sekä normaalipainoisia).

Jotta harjoittelu olisi mielekästä, ja seisoskelu jäisi vähemmälle, pyrimme siihen, että kentällä voi harjoitella useampi koira samanaikaisesti yksittäisiä esteitä tai estesarjoja. Rataharjoitukset tehdään yksitellen. Siksi joudumme asettamaan koirakoille seuraavat perustaitovaatimukset:

- Koiran tulee pysyä ohjaajan hallinnassa kytkemättömänä, ja sen on tultava kutsusta luokse.
- Koirakko on käynyt agilityn alkeiskurssin tai omaa vastaavat taidot (aitojen, kontaktiesteiden ja putken sujuva suorittaminen yksittäin ja sarjoissa)
- Koiran tulisi osata käskystä pysyä paikallaan ohjaajan poistuessa muutaman metrin päähän. Olisi myös hyvä, mikäli koira osaisi odottaa kytkettynä kentän laidalla haukkumatta ohjaajan ollessa radanrakennuspuuhissa – alueella on asutusta ja runsas haukkuminen häiritsee.

Torstaisin 4.5. – 8.6.2006 klo 19-20.15, ohjaaja Anu Virtanen

Tutustuminen verijälkeen, kaksi viikonloppua

Tutustuminen verijälkeen sopii kaikille koirille rotuun ja ikään katsomatta. Aikaisempaa kokemusta ei tarvita, mutta myös ennenkin jäljestäneet ovat tervetulleita.

Mukaan kurssille: Koiralle valjaat (ei pantaa, veto ei saa kohdistua kurkkuun) sekä n.6 metrin hihna tai naru/liina, jossa ei saa olla solmuja eikä lenkkiä päässä. Vettä on syytä varata mukaan sekä jotain, jolla palkita koira työskentelystä (esim. herkkuja). Ohjaajalla on parasta olla kumisaappaat tai muuten vedenpitävät jalkineet, kuivallakin kelillä jälki saattaa ylittää oja.

Kerro ilmoittautuessasi oletteko tulossa ensimmäistä kertaa jäljestämään (tuore jälki) vai jo vanhoja tekijöitä (vuorokauden vanha jälki)

Viikonloput:

1.29.4 ja 30.4.06

2. 6.5. ja 7.5.06

Kurssi paikka ilmoitetaan ilmoittautuneille lähempänä ajankohtaa (todennäköisesti Sipoon suunnalla).

Ohjaajana Olli Veltheim

Koiratanssi

Kevääksi on suunnitteilla koulutuspäivä. Päivä on suunnattu niille, joilla on jo ohjelma kehitteillä tai haluavat hioa valmista ohjelmaansa.

Ajankohta ilmoitetaan myöhemmin, mutta ilmoittautua voi jo Outi Temmekselle (outi.temmes@helsinki.fi).

Kun Mini sairastui äkillisesti

White Shaker Dog Syndrome eli kortikosteroidiresponsiivinen tärinä syndrooma

Anne Latto

Kun koira sairastuu, on huoli aina suuri, sillä karvaiset ystävämme eivät osaa kertoa, mikä on vialla. Omalta kohdaltani koin koiran sairastumisen aiheuttaman huolen ja pelon tämän vuoden tammikuussa. Koirani, rodultaan kleinspitz, alkoi aivan yhtäkkiä eräänä tammikuun sunnuntaina krampata jalkojaan. Olimme ulkona kävelemässä, ja luulin koirani astuneen johonkin terävään ja satuttaneen jalkansa. Tutkin Minin jalat, mutten löytänyt mitään erityistä. Mini oli aamulla oksentanut ruokansa, mutta se pelkästään ei saanut minua epäilemään, että mitään suurempaa olisi vialla. Sunnuntain edetessä alkoi Mini kramppaamaan jalkojaan enemmän ja enemmän. Illalla krampit alkoivat muuttua tärinäksi, ja soitin Pieneläinklinikalle, josta neuvottiin seuraamaan tilannetta ja viemään koira maanantaina omalle eläinlääkärille.

Maanantain koittaessa vein Minin omalle eläinlääkärillemme, jossa sitä tutkittiin, mutta mitään selvää syytä sairauteen ei saatu. Epäiltiin epilepsian mahdollisuutta, sillä koira selvästi tärisi ja jännitti takajalkojaan sekä huojui eikä tahtonut pysyä jaloillaan. Kuitenkin oireet olivat epilepsialle epätyypilliset. Mini sai

kipulääkettä, ja siitä otettiin verikokeet. Seuraavana päivänä soitin tulokset, ja päädyimme siihen, että koira on syytä tuoda uudestaan vastaanotolle. Miniä nesteytettiin, sillä se ei suostunut syömään eikä juomaan. Sille annettiin antibiootteja sekä oksennuksenestolääkitys, josta huolimatta koira oksensi vielä samana iltana.

Keskiviikkoamuna vein koirani ”päivähoitoon” eläinlääkäriasemalle. Keskellä päivää kyselin Minin vointia, ja minulle kerrottiin, että on paras siirtää hoito neurologian erikoisklinikalle, Aistiin, joka sijaitsee Vantaalla. Läheteellä pääsimme sinne hoitoon jo samana päivänä. Minille tehtiin neurologisia tutkimuksia, ja se magneettikuvattiin. Istuin kolme tuntia odotushuoneessa puolipaniikissa odottamassa eläinlääkärin tuomiota. Kun vihdoinkin minut kutsuttiin sisälle, sain käsivarsilleni nukutuksesta heräilevän pienen koirani, jolta oli karvoja ajeltu päästä aivoselkäydinnäytteen ottamista varten. Siinä vaiheessa olin jo ehtinyt käydä mielessäni läpi kaikki mahdolliset vaihtoehdot ja olin varautunut pahimpiin mahdollisiin uutisiin.

Eläinlääkäri kertoi minulle syyn miksi magneettikuvaus oli kestänyt niin kauan – Mini oli herännyt nukutuksesta kahdesti. Kuulemma ainoana koirana klinikan historiassa. Sain nähdä Ministä otetut magneettikuvat, ja ne selitettiin minulle. Eläinlääkärillä oli siinä vaiheessa tarjota kolme mahdollista syytä Minin oireisiin: pahimpina vaihtoehtoina penikkatauti ja pikkuaivojen rappeumasairaus sekä ainoana parannettavana sairautena White Shaker Dog –syndrooma eli kortikosteroidiresponsiivinen tärinä syndrooma, joka on pikkuaivojen autoimmuunitulehdus. Lääkkeenä sairauteen käytetään kortisonivalmistetta nimeltä Prednisolon sekä Diapamia. Aloitimme lääkityksen heti seuraavana päivänä, ja Minin diagnoosi varmistui viikkoa myöhemmin, kun kävimme kontrollikäynnillä.

Mini alkoi heti parantua, kun saimme lääkityksen käyntiin. Tietysti paraneminen oli alussa hidasta, sillä

Minin tapauksessa sairaus oli vaikuttanut myös oksennuskeskukseen, ja koira oli pahoinvoinnista johtuen hyvin heikossa kunnossa. Kuitenkin koira oli jo viikon päästä lääkityksen aloittamisesta selvästi paremmassa kunnossa. Minin liikkeet olivat jo paremmat, ja se pysyi jo pystyssä liukkaallakin lattialla.

Tätä juttua kirjoittaessani on sairauden alkamisesta kulunut kuukausi, ja Mini on jo kuten ennenkin. Satunnainen ohikulkija ei enää huomaa koirassani merkkiäkään sairaudesta. Itse kuitenkin huomaan vielä koirani väsyvän tavallista nopeammin, ja lääkitystä jatketaan vielä toinenkin kuukausi. Pikkuhiljaa olemme palailleet normaaliin elämään, mutta kyllä mielessä kävi, että meillä oli Minin kanssa tuuria. Asumme pääkaupunkiseudulla, ja oma eläinlääkärimme ohjasi meidät jatkohoitoon erikoislääkärille. Asia olisi voinut edetä toisellakin tavalla.

White Shaker Dog Syndrome

Tauti on nimeltään White Shaker Dog Syndrome eli suoraan suomennettuna valkoisten koirien tärinä syndrooma sen takia, että ensin tautia huomattiin pienillä valkoisilla koirilla. Taudin suomenkielinen nimi on kortikosteroidiresponsiivinen tärinä syndrooma. Amerikassa yleisimmät rodut, joilla tautia esiintyy ovat valkoiset länsiylämaan terrierit sekä maltankoirat. Suomessa eläinlääkärimme mukaan yleisintä tauti on villakoirilla ja bichon friséillä. Kuitenkin nimestään huolimatta tautia voi esiintyä minkä värisillä koirilla vain. Taudin ei ole osoitettu olevan perinnöllistä niilläkään roduilla, jossa se on yleisintä. Tautia pidetään autoimmuunisairautena eli elimistön omat parantajasolut hyökkäävät pikkuaivojen tervettä kudosta vastaan ja aiheuttavat tulehduksen. Pikkuaivotulehdus on siinä mielessä harmiton sairaus, että hurjan näköisistä oireista huolimatta sairaus ei aiheuta muutoksia koiran persoonallisuuteen eikä jätä pysyviä jälkiä aivoihin.

Tautia hoidetaan kortisonivalmisteella sekä bentsodiatsepiinivalmisteella. Tauti diagnosoidaan yleensä sulkemalla pois muut mahdolliset syyt, jotka voisivat aiheuttaa koiran oireet. Koirat tärisevät ja tärinä yleensä lisääntyy, kun koira innostuu tai kiihtyy, ns. intention tremor. Muita mahdollisia oireita ovat mm. uhkausvasteen puuttuminen silmistä, hypermetria eli liikkeiden yliohjautuvuus tai pään vino asento. Kaikilla koirilla ei kaikkia oireita välttämättä kuitenkaan ole.

Lähteet:

www.malteseonly.com/shakerdog.html

www.addl.purdue.edu/newsletters/2004/spring/spring2004.pdf

www.aisti.info

Koiran kanssa matkustaessa

Anne Latto

Bussissa koiran kanssa

Istuin koirani kanssa bussissa. Koira on rodultaan kleinspitz ja väriltään musta, ja taisi minullakin olla musta takki päällä sinä päivänä, koska koira ei kovin hyvin sylistäni näkynyt. Pienen koiran pää oli juuri edellisen penkin päätuen kohdalla, kun se istuu sylissäni. Eteemme tuli istumaan kaksi miestä, jotka juttelivat keskenään.

Aikamme siinä istuttuamme bussiin tuli sisälle toinen koira. Oma koirani siinä sitten "tervehti" toista koiraan sanomalla mmmrrrräyh!! Edessä istuvat miehet hyppäsivät puolisen metriä ilmaan ja kääntyivät salamana ympäri. Minä siinä vieno puna poskillani toruin koiraan. Loppumatkan miehet istuivat penkeillään ja pitivät silmällä tuota kamalaa petoa, joka istui heidän takanaan.

Junailua

Paikallisjunassa ollessamme pystykorvainen, kaikkia tarkkaileva karvaturri saa yleensä myönteistä huomiota osakseen, ja minulla riittää juttukavereita. Eräänkin kerran istuin koira sylissäni junassa ja samaan lokeroon kanssani tuli istumaan pikkupoika aikuisen miehen kanssa. Poika ihastuksissaan tuijotti koiraani ja kyseli minulta koirasta. Vastailin pojan kysymyksiin, enkä pitänyt koiraani kovasti silmällä.

Yhtäkkiä Mini loikkasi pois sylistäni penkille – ja suoraan vieressäni istuvan miehen syliin. Onneksi mies otti asian huumorin kannalta, kun pieni koira ilmestyi syliin ja alkoi nuolla häntä naamasta. Onnistuimme huvittamaan pientä poikaa sekä muita kanssamatkustajia, kun anteeksipyöntöjen kera keräilin koirani vieraan miehen sylistä.

On aika maksaa vuoden 2006 jäsenmaksu.

Uudet sekä vanhat jäsenet: noudattakaa alla olevia ohjeita aina maksaessanne jäsenmaksua!

Saaja: Munkinseudun koirakerho ry.

**Tilinumero: 572177 - 219985 KÄYTÄ MAKSAESSASI VIITETTÄ
55**

Jäsenmaksu 2006: 11 euroa (perhejäsen 3 euroa)

Muista laittaa viestiosioon OMA NIMESI ja teksti

JÄSENMAKSU 2006!

Myös vanhat jäsenet voivat päivittää tietojaan jäsenanomuksella tai sähköpostilla jäsen sihteeriille (e-mail:

***minna.maasilta@kolumbus.fi*).**

Jäsenmaksun eräpäivä on 13.3.2006

Ne, jotka eivät maksa jäsenmaksuaan eräpäivään mennessä, poistetaan kerhon jäsenrekisteristä.